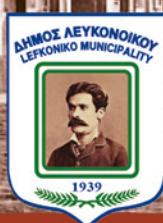

1922 - 2022

ΔΗΜΟΣ
ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

«Το φτάσιμον εκεί είναι ο προορισμός μας»

Μικρά Ασία

LEFKONIKO
MUNICIPALITY

“Reaching there is our destination”

Μικρά Ασία

1922
2022

Αφιερωμένο στους πρόσφυγες
της Μικράς Ασίας που
εγκαταστάθηκαν στο Λευκόνοικο

Λες και δεν είχαμε ποτέ μας σπίτικό.
«Είχαμε κάποτε και μεις ένα σπίτι
Μια αυλή, ένα κήπο».

Κλαίρη Αγγελίδου

*As if we never had a home.
"We used to have a home too
A yard, a garden."*

Claire Angelidou

Τα σπίτια που είχα μου τα πήραν. Έτυχε
Να 'ναι τα χρόνια δίσεχτα πόλεμοι χαλασμοί ξενιτεμοί
κάποτε ο κυνηγός βρίσκει τα διαβατάρικα πουλιά
κάποτε δεν τα βρίσκει- το κυνήγι
ήταν καλό στα χρόνια μου, πήραν πολλούς τα σκάγια

«Το σπίτι κοντά στη θάλασσα», από την Κήχη, Γ. Σεφέρη

Αγαπητές μου συνδημότισσες και αγαπητοί μου συνδημότες,
 φίλοι και φίλες,

Φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή. «Πήραν πολλούς τα σκάγια», όπως γράφει ο νομπελίστας ποιητής μας, ο Γιώργος Σεφέρης, ο μικρασιάτης πρόσφυγας που βίωσε «τη δυστυχία των χαμένων πατρίδων».

Κάποιοι από τους ξεριζωμένους εγκαταστάθηκαν στο Λευκόνιο. Από τότε υπάρχει στο λεξιλόγιο της κωμόπολής μας η λέξη «πρόσφυγας» και «προσφυγόλα». Πού να ξέραμε ότι κάποια στιγμή, μετά από μισό αιώνα, θα έχαμε κι εμείς την ίδια μοίρα. Με μία ειδοποιοί διαφορά. Εμείς γίναμε πρόσφυγες στον τόπο μας.

Σκεπτήκαμε, λοιπόν, να αφιερώσουμε το φετινό μας ημερολόγιο για το 2022 στους μικρασιάτες πρόσφυγες που βρήκαν απάγκιο στο Λευκόνιο μας, και τους μνημονεύουμε με πολλή αγάπη: Παύλος Σουκιούρογλου, Γεώργιος Δόμνα και Μαρούλα Χριστοδούλου, Γιαννής Γεωργίου Πρόσφυγας, Γιάννης Καζαντζής και Μαρία Σάντη. Επίσης, και ο έμπορος Αναστάσης Στεφανίδης που νυμφεύθηκε λευκονοικάτισσα.

Εκτός από τον Παύλο Ιορδάνη Σουκιούρογλου, τους υπόλοιπους τους πρόλαβε και η δική μας γενιά και ακούαμε τις ιστορίες τους. Μας έκανε δε εντυπώση που μιλούσαν σπαστά ελληνικά... Ήταν τουρκόφωνοι Έλληνες Χριστιανοί. Αιωνία η μνήμη αυτών! Ομόρφυναν τη ζωή της κωμόπολής μας και έφεραν στοιχεία ενός ανώτερου πολιτισμού!

Σας εύχομαι υγεία, δύναμη, χαρά, προσευχή και αντοχή! Θα περάσουν τα δύσκολα!

Καλή επιστροφή, αδέλφια!

«Σ' επήρεν ο Τούρκος τζ' αλυσώθης.
 Μα εγιώ σε κουβαλώ μες στην καρκιάν μου»
 Πρεοβυτέρα Κυριακή Παρασκευά

Με εγκάρδιους χαιρετισμούς,
 Ζήνα Λυσάνδρου-Παναγίδη
 Δήμαρχος Λευκονοίκου

Η Δήμαρχος, το Δημοτικό Συμβούλιο και το Προσωπικό
 του Δήμου Λευκονοίκου σάς εύχονται

**Καλές Γιορτές
 και Ευλογημένο το Νέο Έτος 2022**

Επιμέλεια: Ζήνα Λυσάνδρου-Παναγίδη
 Editing: Zena Lysandrou-Panayides

Ευχαριστούμε την εκλεκτή μας φίλη, κ. Σοφία Παυλάκη, από την Αθήνα, η οποία με
 χαρά μάς παραχώρησε φωτογραφικό υλικό από το www.kimintenia.wordpress.com.
 Φωτογραφία εξωφύλλου: Η προκυμαία της Σμύρνης.

They took away the houses I owned. It happened
That the years were difficult wars destructions uprootings
Sometimes the hunter finds the traveling birds
Sometimes he doesn't find them – hunting
Used to be good back in my times, many were taken by the bullets

"The house near the sea", from Kichgili, G. Seferis

Dear fellow Lefkoniko citizens,
 Dear friends,

This year is the 100-year anniversary of the Asia Minor Destruction. As our Nobel-alum poet describes it, "many were taken by the bullets", as an Asia Minor refugee, who experienced "the misfortune of lost homelands".

Some of the uprooted settled in Lefkoniko. Since then, the word "refugee" was introduced into our vocabulary. Little did we know that, half a century later, we would have the same fate. With one major difference. We became refugees in our own country.

Hence, we considered devoting this year's 2022 calendar to the Asia Minor refugees who found refuge in Lefkoniko, and commemorate them lovingly:

Pavlos Shukuroglou, Georgios, Domna and Maroula Christodoulou, Yiannis Prosfygas, Yiannis Kazantzis and Maria Sandi. In addition, the merchant Anastasis Stephanidis as well, whose spouse was from Lefkoniko.

With the exception of Pavlos Iordanis Shukuroglou, our generation was able to meet the others and listen to their stories. We were surprised by their broken Greek... They were Turkish speaking Greek Christians. May they all rest in peace! They made life in our town more beautiful and introduced elements of a higher civilization!

I wish health, strength, joy, pray and perseverance upon you! This too shall pass!

We shall return, brothers and sisters!

**"The Turk took you and put you in chains
 But I carry you in my heart"**

Mother Kyriaki Paraskeva

Warmest Regards,
 Zena Lysandrou-Panayides
 Mayor of Lefkoniko

The Mayor, the Municipal Council and the Personnel
 of Lefkoniko Municipality wish you

**Merry Christmas
 and Happy New Year 2022**

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

Η Παλαιά Φώκαια της Μικράς Ασίας
στις αρχές του 20ού αιώνα

LEFKONIKO MUNICIPALITY

Ιανουάριος 2022

January

ΔΕΥ MON	ΤΡ TUE	ΤΕΤ WED	ΠΕΜ THU	ΠΑΡ FRI	ΣΑΒ SAT	ΚΥΡ SUN
------------	-----------	------------	------------	------------	------------	------------

27	28	29	30	31	1	2
----	----	----	----	----	----------	----------

Πρωτοχρονία
Μεγ. Βασιλείου

3	4	5	6 Άγια Θεοφάνεια	7 Τιμίου Προδρόμου	8	9
----------	----------	----------	----------------------------	------------------------------	----------	----------

10	11	12	13	14	15	16
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

17 Αντωνίου του Μεγάλου	18 Αγ. Αθανασίου και Κυρίλλου	19	20	21	22	23
--------------------------------------	--	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

24	25 Γρηγορίου του θεολόγου	26	27 Ιωάννου του Χρυσοστόμου	28	29	30 Τριών Ιεραρχών
-----------	--	-----------	---	-----------	-----------	--------------------------------

31	1	2	3	4	5	6
-----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

Παύλος
Σουκιούρογλου

Γιος του εμπόρου Ιορδάνη Σουκιούρογλου από το Ανδρονίκιον της Καππαδοκίας και της Ζαφείρως. Ο Ιορδάνης απέκτησε σοβαρή περιουσία από το εμπόριο αγροτικών προϊόντων στα Άδανα και έχαιρε μεγάλης εκτίμησης και σεβασμού από όλους.

Λόγω των καταστάσεων στην Κιλικία μετά τη συνθήκη των Σεβρών, ακολούθησε μαζική έξοδος των χριστιανών. Η οικογένεια Σουκιούρογλου αναχώρησε από τα Άδανα στις 21 Νοεμβρίου 1921 και αφίχθηκαν στη Λάρνακα στις 23 του μηνός.

Οι τρεις μεγαλύτεροι αδελφοί, Ιωάννης, Συμεών και Γιώργος, έσπευσαν αμέσως να ιδρύσουν εμπορικό οίκο υπό την επωνυμία «Ιορδάνης Σουκιούρογλου & Υιοί»,

Η γιαγιά Ζαφείρω με τον Δάνον - Ιορδάνη
Σουκιούρογλου

Vue de Phanar et l'Eglise Bulgare.

Constantinople.

فناـر دـه بلغار كـلـيـسـاسـى

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

Η συνοικία Φανάρι στον Κεράτιο κόλπο σε καρτ ποστάλ του 1900.
Σε πρώτο πλάνο η εκκλησία του Αγίου Στεφάνου των Βουλγάρων
και στο βάθος δεξιά δεσπόζει η Μεγάλη του Γένους Σχολή (Pinterest)

LEFKONIKO MUNICIPALITY

Φεβρουάριος 2022

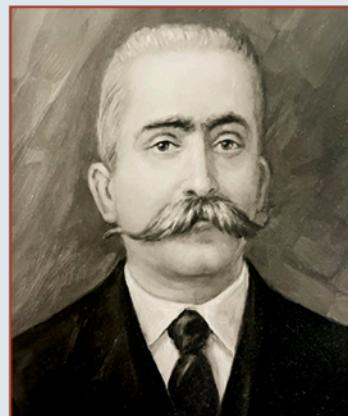
February

ΔΕΥ MON	ΤΡ TUE	ΤΕΤ WED	ΠΕΜ THU	ΠΑΡ FRI	ΣΑΒ SAT	ΚΥΡ SUN
31	1	2 Υπαπαντή του Σωτήρος	3	4	5	6
7 Θεοδώρου του Στρατηλάτη	8	9	10 Χαρολάμπους Ιερομάρτυρος	11	12	13 Άρχι Τριωδίου
14	15	16	17 Θεοδώρου Τύρωνος	18	19	20 Του Ασώτου
21	22	23	24 Τσικνοπέμπτη	25	26	27 Της Απόκρεω
28	1	2	3	4	5	6

στη Λάρνακα. Στις 8 Δεκεμβρίου 1924 ιδρύουν το κατάστημα στη Λευκωσία. Σύντομα η Λευκωσία θα αποτελούσε την έδρα της εταιρείας.

Ο πατέρας Ιορδάνης απεβίωσε στις 4:30, ξημερώματα της 10ης Δεκεμβρίου 1923. Ετάφη στο Κοιμητήριο του Αγίου Γεωργίου του Κοντού στη Λάρνακα. Στον τάφο εναποτέθηκε η προτομή του που φιλοτεχνήθηκε από γνωστό Έλληνα γλύπτη της εποχής στην Αθήνα.

Ο Παύλος, πέμπτος στη σειρά, γεννήθηκε το 1906, τελείωσε το Ελληνικό Αρρεναγωγείο Αδάνων και συνέχισε στο English Commercial School Σμύρνης με τον εκπαιδευτικό Baxter. Οι πρώτοι Τούρκοι εισήλθαν στη Σμύρνη στις 8 Σεπτεμβρίου 1922. Τρεις μέρες νωρίτερα ο Παύλος, κατόπιν παρέμβασης του Αγγλου προξένου και κηδεμόνα του, μπόρεσε και εγκατέλειψε τη Σμύρνη, διακόπτοντας τις σπουδές του. Με την άφιξή του στην Κύπρο συνέχισε στην Αμε-

Ο Ιορδάνης Σουκιούρογλου

Ο οικογενειακός τάφος - στο κοιμητήριο Αγ. Γεωργίου στη Λάρνακα

Aïvaly. (Série IV) Aïvaly et Sefâ “à vol d'oiseau”.

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

Το Αϊβαλί σε παλαιό επιστολικό δελτάριο
των αρχών του 20ού αιώνα

LEFKONIKO MUNICIPALITY

Μάρτιος 2022

March

ΔΕΥ MON	ΤΡ TUE	ΤΕΤ WED	ΠΕΜ THU	ΠΑΡ FRI	ΣΑΒ SAT	ΚΥΡ SUN
28	1	2	3	4	5	6
7 <small>Καθαρά Δευτέρα</small>	8	9	10	11 <small>Α' Χαιρετισμοί</small>	12	13 <small>Κυριακή της Ορθοδοξίας</small>
14	15	16 <small>Οσίου Χριστοδούλου</small>	17	18 <small>Β' Χαιρετισμοί</small>	19	20
21	22	23	24	25 <small>Γ' Χαιρετισμοί Ευαγγελισμός της Θεοπόκου</small>	26	27
28	29	30	31	1	2	3

ρικανική Ακαδημία Λάρνακας. Με την αποφοίτησή του συμμετέχει στον Όικο Σουκιούρογλου μαζί με τα άλλα του αδέρφια. Όταν ξεκίνησαν το υποκατάστημα Αμμοχώστου, τον Μάρτιο του 1932, πηγαίνει, μαζί με τον μικρότερο αδελφό του Κώστα, στο εκεί γραφείο.

Το κατάστημα Λευκονοίκου ιδρύθηκε το 1936 για να διευκολύνει τους κατοίκους της κωμόπολης και της γύρω περιοχής, και έτσι να μην αναγκάζονται να ταξιδεύουν στην Αμμόχωστο. Ο Παύλος ανέλαβε τη δημιουργία και διεύθυνσή του. Ήταν κατάστημα με τρόφιμα/αποικιακά, χοντρική και λιανική πώληση. Πράγματι, έδωσε «μια ξεχωριστή εμπορική ζωντάνια στην κωμόπολή μας. Όταν έφηνε καφέ ο Σουκιούρογλου, μισχομύριζε όλο το Λευκόνοικο!».

Εκεί γνώρισε και τη σύζυγό του, Λούλα Χαραλάμπους, κόρη του αείμνηστου Μάρκου Χαραλάμπους, του μεγάλου δασκάλου και ιδρυτή της πρώτης Συνεργατικής Τράπεζας στην Κύπρο. Η Λούλα είχε τελειώσει το Διδασκαλείο και δούλεψε για λίγο, γιατί παντρεύτηκαν στις 28/12/1938. Μαζί απέκτησαν δύο παιδιά, τον Δάνο (Ιορδάνη) και τη Μαρκέλα και έμειναν στο Λευκόνοικο μέχρι το 1948. Μετά μετακόμισαν στη Λευκωσία.

(Ευχαριστώ τον γιο του,
κ. Δάνο Σουκιούρογλου,
για τις πληροφορίες και το
φωτογραφικό υλικό).

Ο γάμος του Παύλου Σουκιούρογλου με τη
Λούλα Μάρκου Χαραλάμπους

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

Αιβαλί (catisart.gr)

LEFKONIKO MUNICIPALITY

Απρίλιος 2022

April

ΔΕΥ MON	ΤΡ TUE	ΤΕΤ WED	ΠΕΜ THU	ΠΑΡ FRI	ΣΑΒ SAT	ΚΥΡ SUN
28	29	30	31	1 Δ' Χαιρετισμοί Εθνική Επέτειος	2	3
4	5	6	7	8 Ακάθιστος Γύμνος	9	10
11	12	13	14	15	16	17 Κυριακή των Βαΐων
18 Μεγάλη Δευτέρα	19 Μεγάλη Τρίτη	20 Μεγάλη Τετάρτη	21 Μεγάλη Πέμπτη	22 Μεγάλη Παρασκευή	23 Μεγάλο Σάββατο	24 Άγιο Πάσχα
25 Άγιοι Γεωργίου	26 Τρίτη του Πάσχα	27	28	29 Ζωοδόχου Πηγῆς	30	1

Γιαννής Γεωργίου Πρόσφυγας

Ο Γιαννής Γεωργίου Πρόσφυγας γεννήθηκε το 1908 στο Ανεμούρι, στα νότια παράλια της Μικράς Ασίας. Πατέρας του ήταν ο Γιωρκής Τσιρίκογλου και μητέρα του η Ελένη, την οποία έχαισε σε πολύ νεαρή ηλικία και τον μεγάλωσαν μαζί με τις δύο αδελφές του οι δύο γιαγιάδες του. Η γιαγιά του από την πλευρά της μητέρας του ήταν από τη Λάπτη Καραντίνα και παντρεύτηκε στο Ανεμούρι.

Ο Γιαννής βοηθώνει τον πατέρα του και τον θείο του στις γεωργικές εργασίες. Οι Έλληνες χριστιανοί του χωριού ήταν τουρκόφωνοι, γιατί αυτό επέβαλε το τουρκικό κράτος.

Με την υποχώρηση του ελληνικού στρατού και την καταστροφή που ακολούθησε, μπήκαν σε ένα καϊκι με προορισμό την Κύπρο και η γιαγιά του τούς τόνιζε να μην ανησυχούν, γιατί στη Λάπτη είχε σπίτι και περιβόλι, και εκεί θα βολευτούν όλοι. Στη διαδρομή, η γιαγιά του πέθανε. Την τύλιξαν σε ένα σεντόνι και την πέταξαν στη θάλασσα. Το καϊκι έφθασε στη Λάρνακα και, αφού τους έβαλαν σε καραντίνα, τους μετέφεραν στη συνέχεια σε υποστατικά του Αγίου

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

Τα Ταταύλα στις αρχές του 20ού αιώνα (thetoc.gr)

LEFKONIKO MUNICIPALITY

Μάιος 2022

May

ΔΕΥ MON	ΤΡ TUE	ΤΕΤ WED	ΠΕΜ THU	ΠΑΡ FRI	ΣΑΒ SAT	ΚΥΡ SUN
------------	-----------	------------	------------	------------	------------	------------

25	26	27	28	29	30	
----	----	----	----	----	----	--

1
Κυριακή
του Θωμά

2	3	4	5 Αγίας Ειρήνης	6	7	8 Γιορτή ¹ της Μητέρας
---	---	---	-----------------------	---	---	---

9	10	11	12	13	14	15
---	----	----	----	----	-----------	-----------

16	17	18	19	20	21	22
----	----	----	----	----	-----------	-----------

Κωνσταντίνου
και Ελένης

23	24	25	26	27	28	29
----	----	----	----	----	-----------	-----------

30	31	1	2	3	4	5
----	----	---	---	---	---	---

• Κασσιανού στη Λευκωσία.

Ο Γιαννής εργαζόταν σε έναν καφεκόπτη και μάθαινε την τέχνη. Στη συνέχεια, δούλευε ως εργάτης σε διάφορες εργασίες, μέχρι που βρήκε δουλειά στο μεταλλείο στο Μαυροβούνι, στη Λεύκα. Εκεί γνώρισε τη γυναίκα του Κούλα από το Λευκόνοικο, της οποίας ήταν και οι δικοί της μεταλλωρύχοι. Στο μεταλλείο δούλεψε κατά περιόδους γύρω στα τριάντα χρόνια, μέχρι το 1958 που έγινε για δεύτερη φορά πρόσφυγας, εγκαταλείποντας το Μαυροβούνι.

Έτσι, γύρισαν στο σπίτι της γυναίκας του στο Λευκόνοικο και εργαζόταν στην Αμμόχωστο. Όταν οι Μικρασιάτες βρίσκονταν μεταξύ τους, μιλούσαν μόνο τούρκικα.

Το 1974 έγινε για τρίτη φορά πρόσφυγας. Απεβίωσε στις 18 Μαρτίου του 1992. Λίγο πριν πεθάνει είπε στον γιο του ότι αν πήγαινε στο χωριό του και να του έκλειναν τα μάτια για να μη βλέπει, φηλαφώντας θα έβρισκε το σπίτι του και τον μύλο τους.

(Ευχαριστώ την οικογένεια του μ. Χρυσόστομου Ιωάννου και τον αδελφό του, κ. Σωτήρη Πρόσφυγα, οι οποίοι μου παραχώρησαν τις φωτογραφίες και τη βιογραφία που έγραψε για τον πατέρα του ο μ. Χρυσόστομος).

AIDIN - Quartier grec
ΑΙΔΙΝΙΟΝ - Έλληνική Συνοικία.

ΔΗΜΟΣ ΔΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

Η ελληνική συνοικία του Αιδινίου, στις αρχές
του 20ού αιώνα σε επιστολικό δελτάριο εποχής

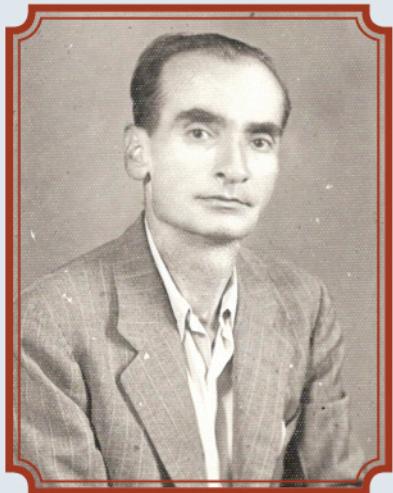
LEFKONIKO MUNICIPALITY

Ιούνιος 2022

June

ΔΕΥ MON	ΤΡ TUE	ΤΕΤ WED	ΠΕΜ THU	ΠΑΡ FRI	ΣΑΒ SAT	ΚΥΡ SUN
30	31	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11 <small>Αποστόλου Βαρνάβα</small>	12
13 <small>Άγιου Πνεύματος</small>	14	15	16	17	18 <small>Άγιων Πάντων</small>	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29 <small>Απ. Πέτρου και Παύλου</small>	30	1	2	3

Γεώργιος,
Δόμνα και
Μαρούλα
Χριστοδούλου

Ο Γεώργιος Χριστοδούλου, ο Γιώρκος ο πρόσφυγας, καταγόταν από το Ανεμούρι. Όταν ήρθε στην Κύπρο, νυμφεύτηκε τη Δόμνα Στεφανίδη, αδελφή του Αναστάση Στεφανίδη από τα Κυλίνδρια, ο οποίος είχε αγοράσει σπίτι για την αδελφή του στην ενορία Χρυσαλινιώτισσας στη Λευκωσία. Μαζί με τη Δόμνα απέκτησαν ένα κορίτσι, τη Μαρούλα.

Ο Γιώρκος βρήκε δουλειά στο κατάστημα αποικιακών Παύλου Σουκιούρογλου στο Λευκόνοικο και έτσι η οικογένεια ενοικίασε το σπίτι της στη Λευκωσία και μετακόμισε στην κωμόπολή μας, όπου αγόρασαν σπίτι στην κάτω γειτονιά, κοντά στην κεντρική πλατεία. Όταν ο Παύλος Σουκιούρογλου μετακόμισε το 1948 στη Λευκωσία, το κατάστημα που ενοικίαζε, το πήρε ο Γιώρκος ο πρόσφυγας και το αποικιακό το χώρισε και έκανε και ταβέρνα. Ο μ. ο Γιώρκος έβαζε μουσική από τις έξι το πρώι για να ακούει ο κόσμος που πήγαινε στις δουλειές του, αλλά και απέναντι στον φούρνο της Τακουσιούς για να πάρει οφτόν βοδινόν.

ΔΗΜΟΣ ΔΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

Ο Βόσπορος και στο βάθος το Dolmabahçe Sarayı
σε παλαιά φωτογραφία (constantinoupoli.com)

LEFKONIKO MUNICIPALITY

Ιούλιος 2022

July

ΔΕΥ MON	ΤΡ TUE	ΤΕΤ WED	ΠΕΜ THU	ΠΑΡ FRI	ΣΑΒ SAT	ΚΥΡ SUN
27	28	29	30		1 Αγίων Αναργύρων	2
4	5	6	7 Αγίας Κυριακής		8 Αγίου Προκοπίου	9
11	12	13	14	15	16	17 Αγίας Μαρίνας
18	19	20 Προφήτη Ηλία	21	22	23	24 Αγίας Χριστίνας
25	26	27 Αγίου Παντελεήμονος	28	29	30	31

● Ο Γιώρκος ο πρόσφυγας ήταν μεγαλύτερος από τον Γιαννή Γεωργίου τον πρόσφυγα και θυμόταν πολύ περισσότερα για το χωριό τους και τους συγγενείς τους. Ο Γιώρκος και η Δόμνα πέθαναν στο Λευκόνοικο και τάφηκαν στο κοιμητήριό μας, όπως και η μητέρα της Δόμνας, η Κατερίνα.

Η κόρη τους Μαρούλα πήγαινε συχνά στο σπίτι του θείου της Αναστάση στη Λευκωσία. Τελικά, η Μαρούλα πέθανε στην Αθήνα, πριν από λίγα χρόνια.

Θυμάμαι μικρούλα, που περνούσαμε από το σπίτι τους με την εσωτερική αυλή, γεμάτη με λουλούδια και δέντρα, και τις ακούαμε, μάνα και κόρη, να μιλούν την τουρκική γλώσσα. Μας έκανε μεγάλη εντύπωση τότε! Πού να καταλάβουμε πώς ένιωθαν σε έναν ξένο τόπο, χωρίς συγγενείς και άλλους δικούς τους ανθρώπους... Πού να ξέραμε τότε ότι θα είχαμε κι εμείς παρόμιοι πορεία!

(Ευχαριστώ τον κ.
Μιχαλάκη Τακούση
για τις πληροφορίες,
όπως και την κ. Νίνα
Στεφανίδη-Ιωαννίδη
για τις πληροφορίες
και τις φωτογραφίες
που μου έδωσε).

Ο Γιώρκος ο πρόσφυγας
(δεξιά) και ο Γιαννής
ο πρόσφυγας (αριστερά)
παρακολουθούν την παρέλαση,
έξω από το κατάστημα
του Γιώρκου, στο κέντρο
του Λευκονοίκου,
την 25η Μαρτίου 1973.

ΔΗΜΟΣ ΔΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

Η Αγία Σοφία Κωνσταντινουπόλεως
σε παλαιά φωτογραφία (mixanitouxronou.com.cy)

LEFKONIKO MUNICIPALITY

Αύγουστος 2022

August

ΔΕΥ MON	ΤΡ TUE	ΤΕΤ WED	ΠΕΜ THU	ΠΑΡ FRI	ΣΑΒ SAT	ΚΥΡ SUN
1	2	3	4	5	6 Μεταμόρφωση του Σωτήρος	7
8	9	10	11	12	13	14
15 Κοίμηση της Θεοτόκου	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29 Αποκεφ. Τιμίου Προδρόμου	30 Άγιου Αλεξάνδρου	31 Άγιας Ζώνης	1	2	3	4

Γιάννης Γεωργίου Καζαντζής

Γεννήθηκε στο Ανεμούρι της Μικράς Ασίας το 1906. Είχαν μεγάλο δίπατο σπίτι με κήπους. Μαζί με τη μητέρα του Φωτεινή, έφθασαν με καΐκι μετά την καταστροφή το 1922 στην Κύπρο, αφού ο παππούς του καταγόταν από τον Καραβά. Ο πατέρας

ήταν αιχμάλωτος στην Άνατολή. Η μητέρα του Γιάννη έκανε μνημόσυνο στον άντρα της, μέχρι που μέσω του Ερυθρού Σταυρού βρέθηκε και γύρισε κοντά τους.

Η οικογένεια είχε τρία αγόρια, τον Γιάννη, τον Γρηγόρη και τον Παύλο,

Η ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ, ΣΜΥΡΝΗΣ.
Le Quais. Smyrne.

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

Η προκυμαία της Σμύρνης πριν από το 1922,
σε παλαιό εποπτολικό δελτάριο

LEFKONIKO MUNICIPALITY

Σεπτέμβριος 2022

September

ΔΕΥ MON	ΤΡ TUE	ΤΕΤ WED	ΠΕΜ THU	ΠΑΡ FRI	ΣΑΒ SAT	ΚΥΡ SUN
29	30	31	1	2 Άγιου Μάμαντος	3	4
5	6 Αρχαγγέλου Μιχαήλ	7	8 Γέννηση της Θεοτόκου	9	10	11
12	13 Αγ. Κορηνίου & Αριστείδου	14 Ύψωσις Τιμίου Σταυρού	15	16	17 Άγ. Αναστασίου, Ηρακλειδίου, Σοφίας	18
19	20	21	22 Άγιου Φωκά	23	24	25
26 Άγιος Ιωάννης Θεολόγου	27	28	29 Άγιου Κυριáκου	30	1	2

και δύο κορίτσια, τη Χριστίνα και τη Σοφία, που πέθανε. Στο Λευκόνοικο γεννήθηκε ακόμη ένα κορίτσι, η Ειρήνη. Όταν πήγαν για πρώτη φορά εκκλησία στον Αρχάγγελο Μιχαήλ, ο κόσμος έμεινε και τους έβλεπε, νομίζοντας πως είναι Τούρκοι.

Ο Γρηγόρης νυμφεύτηκε στην Έγκωμη και ο Παύλος στην Κώμη Κεπήρ, αλλά μετά μετακόμισαν στο Βαρώσι.

Ο Γιάννης νυμφεύθηκε στο Λευκόνοικο τη Χαρίκλεια Μιχαήλ Γιάννου, αδελφή της Μινούς (Κυριακούς), της Πλατούς και της Σοφίας Κονναρή, μητέρας του Γιαξή. Μαζί με τη Χαρίκλεια απέκτησαν τέσσερα παιδιά: τη Σοφούλα (δασκάλα), τον Μίκη και τον Κόκο οι οποίοι μετανάστευσαν στην Αγγλία (ζει μόνο ο Μίκης), και τη Φωτούλα γεννήθηκε ένα άλλο κοριτσάκι το οποίο πέθανε.

Ο Γιάννης ήταν καζαντζής, δηλαδή έφιπαχνε σάτζια, μπακιέρνια χαρτζιά, γάνωνε κατσαρόλες κ.ά. Δούλεψε και στο Μαυροβούνι, στη Λεύκα και στο Βασιλικό, για να ζήσει την οικογένειά του.

Το 1968 μεταναστεύει στην Αγγλία για δουλειά. Πέθανε και τάφηκε εκεί το 1978. ↗

(Ευχαριστώ την κόρη του, κ. Φωτούλα Καζαντζή, όπως και τον γιο του, κ. Μίκη Καζαντζή, για τις πληροφορίες που μου έδωσαν για τον πατέρα τους, όπως και για τις φωτογραφίες).

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

Ελληνίδες της Σμύρνης κατά τις εκδηλώσεις
υποδοχής του ελληνικού στρατού (Μάιος 1919)

LEFKONIKO MUNICIPALITY

Οκτώβριος 2022

October

ΔΕΥ MON	ΤΡ TUE	ΤΕΤ WED	ΠΕΜ THU	ΠΑΡ FRI	ΣΑΒ SAT	ΚΥΡ SUN
26	27	28	29	30	1 Ανεξαρτησία της Κύπρου	2 Άγιος Κυπριανού
3 Άγιος Διονυσίου	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18 Άγιος Λουκά	19	20	21	22	23 Αποστόλου Ιακώβου
24	25	26 Δημητρίου του Μυροβλύτου	27	28 Επέτειος του ΟΧΙ	29	30
31	1	2	3	4	5	6

Μαρία
Καράπηωργη-
Σάντη

Γεννήθηκε στα Κυλίνδρια της Μ. Ασίας το 1907. Το 1922, με τη Μικρασιατική Καταστροφή, σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών, φθάνει στην Κύπρο μαζί με τη μητέρα της, Ελένη Παρτζίογλου, και εγκαθίστανται στην Αγία Παρασκευή στη Λευκωσία, μαζί με άλλους πρόσφυγες από τα απέναντι παράλια. Δύο αδέλφια της, ο Δημήτρης και ο Κυπριανός, κατετάγησαν στον τουρκικό στρατό και ήταν αγνοούμενοι.

Η μητέρα της Ελένη καταγόταν από την Αλλάγια, αλλά ο πατέρας της ήταν Κύπριος, από το Τριμίθι της Κερύνειας, ο οποίος είχε καράβι και ερχόταν συχνά στην Κερύνεια, που ήταν απέναντι από τα Κυλίνδρια. Ήταν έμπορος ζώων, πουλούσε και αγόραζε.

Η Μαρία γνωρίστηκε με τον Μιχάλη Σά-

Ο Μιχάλης και η Μαρία Σάντη

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

Η Μεγάλη Οδός του Πέραν
σε παλαιό εποπτολικό δελτάριο

Constantinople.
Grande Rue de Péra.
بک اوغلى جاده كېبرى

LEFKONIKO MUNICIPALITY

Νοέμβριος 2022

November

ΔΕΥ MON	ΤΡ TUE	ΤΕΤ WED	ΠΕΜ THU	ΠΑΡ FRI	ΣΑΒ SAT	ΚΥΡ SUN
31	1 <small>Αγίων Κοσμά και Δαμιανού</small>	2	3	4	5	6
7	8 <small>Αρχαγγέλων Μιχαήλ & Γερριήλ</small>	9 <small>Άγιου Νεκταρίου</small>	10	11	12	13
14 <small>Αποστ. Φιλίππου & Ναθαναήλ</small>	15	16	17	18	19	20
21 <small>Εισόδια της Θεοτόκου</small>	22	23	24	25 <small>Άγιας Αικατερίνης</small>	26 <small>Άγιου Στυλιανού</small>	27
28	29	30 <small>Αποστόλου Ανδρέα</small>	1	2	3	4

● ντη από την Ακανθού, ο οποίος τότε σπούδαζε δάσκαλος στη Λευκωσία. Παντρεύτηκαν και απέκτησαν πέντε παιδιά: τη Νίνα, τον Κύπρο, τον Νάκη, τη Γεωργία και τον Δημήτρη.

Μετά από περιπλάνηση κάποιων χρόνων σε διάφορα χωριά της Κύπρου, εγκαταστάθηκαν στο Λευκόνοικο. Μαζί τους ζούσε και η γιαγιά Ελένη. Μάνα και κόρη μιλούσαν τούρκικα μεταξύ τους. Η Μαρία μέχρι τα τέλη της ζωής της δυσκολεύονταν με την ελληνική γλώσσα. Όταν αναφερόταν στον γιο της Νάκη, έλεγε: «Το Νάκη μου!».

Πέθανε στην προσφυγιά το 1989 στη Λευκωσία. ❀

Οικογένεια Μιχάλη και Μαρίας Σάντη

(Ευχαριστώ τους γιους της, κ. Νάκη και Δημήτρη Σάντη, για τις πληροφορίες, όπως και την εγγονή της, κ. Μαρία Κύπρου Σάντη, για τις φωτογραφίες που μου έδωσε. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στην κ. Αντωνία Προδρόμου, του Δ.Σ. του Συνδέσμου Μικρασιατών Κύπρου, για τις πληροφορίες που με χαρά μού έδωσε).

Μαρία Σάντη-Δημητράκης & Μάρω Σάντη

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ

Ελληνίδες σε κεντρικό δρόμο της Σμύρνης
πριν από τη Μικρασιατική καταστροφή

LEFKONIKO MUNICIPALITY

Δεκέμβριος 2022

December

ΔΕΥ MON	ΤΡ TUE	ΤΕΤ WED	ΠΕΜ THU	ΠΑΡ FRI	ΣΑΒ SAT	ΚΥΡ SUN
28	29	30		1	2	3
						4 Αγίας Βαρβάρας
5 Αγίου Σάββα	6 Αγίου Νικολάου	7	8 Θάνατος Β. Μιχαηλίδη	9 Αγίας Άννης	10	11
12 Αγίου Σπυρίδωνος	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25 Χριστούγεννα
26	27 Στεφάνου Πρωτομάρτυρος	28	29	30	31	1

Αναστάσης
Στεφανίδης

Γαμπρός του Λευκονοίου. Γεννήθηκε στα Κυλίνδρια της Μικράς Ασίας. Άφού πέρασε από φυλακή και τάγματα εργασίας, κατάφερε μετά από πολλές περιπέτειες να φθάσει στην Κύπρο και να ενωθεί με την οικογένειά του, τη μητέρα, τον αδελφό του Μιχάλη και την αδελφή του Δόμνα.

Στον τόπο τους μιλούσαν μόνο τούρκικα, γι' αυτό παρακολούθησε μαθήματα Ελληνικών στο νυχτερινό σχολείο Φανερωμένης.

Ασχολήθηκε με το εμπόριο τροφίμων χονδρικής και λιανικής πώλησης και αφού αγόρασε σπίτι στη Χρυσαλινιώτισσα για την αδελφή του Δόμνα, την πάντρεψε με τον Γεώργιο Χριστοδούλου από το Ανεμούρι της Μικράς Ασίας.

Μετά αγόρασε και δικό του σπίτι στην ενορία του Αγίου Ιωάννη και σε έναν γάμο στο Λευκόνοικο γνώρισε την όμορφη Κυριακή Παπαδημητρίου και την υνηφεύτηκε. Μαζί με τη σύζυγό του απέκτησαν δύο παιδιά: τον Στέφο και τη Νίνα. Ήταν άνθρωπος πιστός, τίμιος και αξιοπρεπής.

Έγινε για δεύτερη φορά πρόσφυγας, όταν μετά την τουρκική εισβολή έχασε το κατάστημά του στην οδό Ερμού στη νεκρή ζώνη και άλλα οκτώ καταστήματα εκεί.

Πέθανε με τη λύπη και τη νοσταλγία για τις χαμένες πατρίδες.

(Ευχαριστώ την κόρη του,
κ. Νίνα Στεφανίδη-Ιωαννίδη,
για τις πληροφορίες και τις
φωτογραφίες που μου έδωσε).

Το Λευκόνοικο από το Γυμνάσιο μας
Lefkoniko general view

*Michael Georgiades
2017*

Δήμος Λευκονοίκου | Λεωφ. Κυρηνείας 91, 2113 Αγλαντζιά | Τηλ.: 22462951 | Φαξ: +357 22462952 | Ηλ. ταχ.: lefkoniko@cytanet.com.cy
Lefkoniko Municipality | 91 Kyrenias Ave., 2113 Aglantzia | Tel.: 22462951 | Fax: +357 22462952 | email: lefkoniko@cytanet.com.cy